

OPPI-ISIÄ III A

Väinö Hotti

(nettikuva)

AARO LEIKKARI

Teh. VHn

SOKAISTUNUT SEURAKUNTA

”Ne rakenteet, joilla Jumalan lapset on karsinoitu erilleen toisistaan, **eivät ole Jumalan rakentamia**”(emt.s.10).

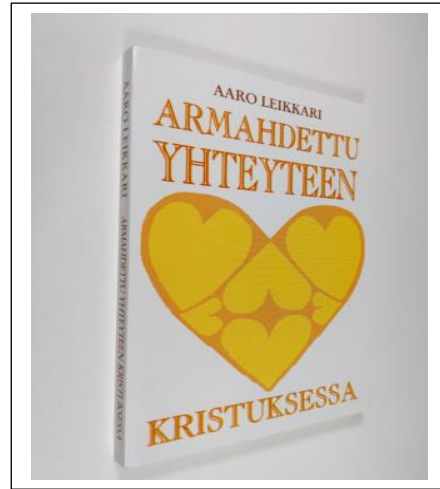
”Luonteenomaista ihmiselle on myös se, että asioita aletaan pitää totuuksina, jos huomattava määrä ihmisiä ajattelee samalla tavalla” (17).

”Syntiinlankeemus heijastuu uskovissa tuhoisimmillaan siinä, että uskovat eivät tunne toisiaan samasta Hengestä syntyneiksi, vaan ”lihan mukaan”. Uskovat ovat totuuden nimissä tunnistamista varten aidattu erilaisten nimien ja kylttien alle. Jotkut puhuvat uskovien hajaannuksesta jopa **hengellisenä rikkautena**, mutta paljolta pitää sulkea silmänsä sekä käytännön elämässä että Raamattua lukiessa ennen kuin tällaiseen ajatukseen voi yhtyä. Toivottavasti tällainen asenne ei heijasta paatumusta. **Rikkinäinen seurakunta on uskoville Herran kutsuna parannukseen ja kuuliaisuuteen Häntä kohtaan**” (25).

JUMALAN VALTAKUNTA

”Alkuperäiset Jumalan säädökset siitä, miten ihminen pääsee sisälle Jumalan valtakuntaan, tehtiin kuitenkin turhaksi opilla, jota soveltaen kansakunnat otettiin muodollisesti jo vauvoina ”Jumalan valtakunnan kansalaisiksi” (23).

”Jeesus puhui Taivasten valtakunnasta aina **yhtenä kokonaisuutena** eikä Hän maininnut mitään, että se tulisi ilmi moneksi jakautuneena” (28).

(nettikuva)

”Jumalan valtakunta ilmenee maan päällä Kristuksen seurakuntana, mutta Kristuksen seurakunta on aivan muuta kuin eri nimisinä järjestäytyneet kirkot, seurakunnat, yhdistykset tai muut uskovien yhteisöinä pidetyt organisaatiot” (28).

”Sellaiset sanonnat kuin ”kristuksen kirkko” tai ”uskovien seurakunta” ovat hyvin suosittuja ja niiden sanoma ulkopuolisille on yksiselitteinen. Sanoja tarkoittaa yleensä sitä organisaatiota, **mihin hän itse kuuluu**, ja hän haluaa viestittää, että **organisaatioon kuulumisen merkitsee kuulumista Jumalan valtakuntaan**. Näyttää siltä, kuin uskottaisiin voitavan perustaa ihmisistä inhimillisin keinoin konkreettisia yhteisöjä, jotka Jumala tunnustaa sellaisinaan ilman muuta omikseen kaikkineen päivineen. Ihmiset (”uskonpuhdistajat”) perustavat organisaation, varustavat sen inhimillisellä tunnuksella ja **julistavat sen Jumalan seurakunnaksi**. Tällainen opetus palvelee kirkko- ja seurakuntapoliittisia tarkoituksia, mutta **ei perustu Raamattuun**” (29).

”Kuitenkin, kun pieni ihminen saa olla Jumalan työtoverina rakentamassa jotain niin, että siitä syntyy näkyvää jälkeä, **ihmisessä oleva omistamisen halu vaatii merkitsemään tuloksen omalla nimellä erotukseksi muista**. Nähdään tärkeämpänä, että uskovat tunnetaan määrätyn nimen mukaan viiteyhteisöön kuuluviksi, kuin että heidät tunnettaisiin Jeesuksen opetuslapsiksi siitä, että heillä on keskinäinen rakkaus. Perustetaan oma organisaatio, luodaan oma identiteetti ja sille tietty ”hengellinen!” sisältö. Siihen liitytään, liitetään ja kuulutaan. **Se on oma ”seurakuntakoti”** (37).

”Omistamisen” tukena käytetyn Heb.10:25 tekstin käännös ”**älkäämme jättäkö omaa seurakuntakokoustamme**” on epätarkka. Alkutekstissä ei ole oma-sanaa eikä seurakunta-sanaakaan vastaavaa sanaa, vaan sanat ”heauton” (= itsemme) ja ”ten episynagogen” (= kokoontumista) (tietosanakirja Novum, osa 4. sivu 504). **Saarisalo** onkin kääntänyt sanoilla ”**keskinäistä kokoontumistamme**”. Tämä ojentava sana oli erityisen merkittävä uskoon tulleille hebrealaisille, jotka edelleen osallistuivat myös synagoga-jumalanpalveluksiin. **Sana velvoittaa kaikkia uuden liiton uskovia kokoontumaan yhteen**. Jos tällä Sanalla ohjataan uskovat kokoontumaan vain omissa organisaatioissaan erillään toisistaan, ohjauksesta tulee toteutuessaan este Sanan toteutumiseksi uskovien keskuudessa. **Tehdään juuri päinvastoin kuin Sanan opettaa**” (37).

”**Rajallinen rakkaus on rakkaudettomuutta** ja paljastaa kaikkein selvemmin ja lahjomattomimmin sen, ettei yhteys Jumalaan ole kunnossa. Kun Jumalan lapsina harhailemme eristäytyneinä ja vieraina toisillemme, osoitamme sillä, **miten vähän Kristus on saanut muotoa meissä**. Olemme menneet yli siitä, missä aita on matalin.

Olemme valinneet lihallisuuden vaihtoehdon. Vallitseva käytäntö ja pitkät perinteet harhauttavat luulemaan, että Jumalakin on muuttanut mielensä ja siunaa vallitsevan olotilan. On takerruttu perinteeseen niin, että kuolleet isät ovat rakkaampia kuin elävä Jeesus Kristus ja Hänen elävät lapsensa” (39).

SEURAKUNTA ALUSSA

”Vaikka Raamattu yksiselitteisesti osoittaa, että varsinaisessa merkityksessä on olemassa vain yksi seurakunta, Kristuksen ruumis, siellä nimitetään myös kullakin paikkakunnalla eläviä Jeesuksen opetuslapsia **yhteisellä nimelle kyseisen paikkakunnan seurakunnaksi**” (40).

”Nykytilannetta ajatellen oleellista on, etteivät noiden paikkakuntien uskovat olleet ryhmittyneet eri nimisiksi joukoiksi, vaan **jopa suurkaupungissa Roomassa oli vain yksi pyhien joukko**...kysymys ei ollut seurakunnan olemuksen yhtenäisyyden kyseenalaistamisesta, he vain asuivat eri paikkakunnilla” (41).

”apostolinen opetus, joka perustui Jeesuksen oppiin, tunsu vain yhden Kristuksen seurakunnan. **Eriseuraisuus tuomittiin ja tuomitaan edelleen, lihan teoksi ja synniksi**. Sen mukaisesti Kristuksen seurakunta luonnollisesti näkyi kullakin paikkakunnalla yhtenäisenä uskovien joukkona” (41-42).

ALKUSEURAKUNTA ORGANISOI VAIN TOIMINTAANSA

”Kun Paavali käyttää seurakunta-sanaa myös puhuessaan määrättyyn yksityiskotiin kokoontuvista uskovista, meille avautuu seurakunta-sanana oleellinen merkitys ja se, **että uskovat yhdessä Jeesukseen liittyneinä, ja vain he, ovat seurakunta**” (42).

”Meidän aikanamme opetetaan yleisesti, että seurakunta-sana Raamatussakin tarkoittaa ”seurakunniksi” virallisesti järjestettyjä tai järjestäytyneitä rekisteröityjä uskovien joukkoja jäsenluetteloineen ja muine muodollisuuksineen. Tämän vallitsevan tulkinnan omaksuneet ihmiset eivät tunnusta seurakunnan jäseniksi sellaisia uskovia, jotka eivät ole virallisesti järjestäytyneet ns. seurakunnaksi tai liittyneet sellaiseen yhteisöön, vaan **heitä pidetään irtolaisina ja tuuliajolla olevina**. Tähän opetukseen jää kaipaamaan raamatullista perustelua. Minkä niminen virallinen organisaatio velvoitti ja ohjasi alkuseurakunnan uskovia yhdessä olemiseen ja toimimiseen?! **Tuskin he tuuliajolla olivat! Raamattu vastaa tähän, että kaikki uskovat on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi**” (45).

”Paavali vertaa Kristuksen seurakuntaa tarkoituksellisesti ruumiiseen osoittaakseen, että yhteys koko seurakunnassa on elintärkeä. **Paloiteltuna se ei pysy elossa eikä kykene täyttämään tehtäväänsä**” (46).

”Yhteyskään opetuslasten välillä ei tarvinnut tuekseen organisaation muodossa tehtyä kirjallista vahvistusta, kun **he tunsivat toisensa hengen mukaan**” (48).

”Apostolit ja vanhimmat johtivat Jerusalemin seurakuntaa. Jerusalemissa apostolien ohjaava vaikutus ulottui koko alkuseurakuntaan ja sen pitäisi kelvata meillekin. Jokainen seurakuntalainen ja seurakunta paikallistasolla olivat ja ovat itsenäisiä ja **vain Kristuksen alamaisuudessa**. Tähän alamaisuuteen sisältyy kuitenkin nöyrä suostuminen ohjattavaksi silloin, kun se on Jumalan tahto” (49).

RAJA-AITOJEN LUMOUS

”Raja-aitojen lumous ”Seurakuntaruumis on niin raadeltu ja vammautunut, että sen elinvoima valuu hukkaan ja sen elintoiminnot ovat sekaisin. Saatana katselee tätä kaikkea ilkkuen ja on syystäkin tyytyväinen toimintansa tuloksiin. **”Hajota ja hallitse”- periaate toimii sen kannalta hyvin**” (59).

”Organisaatiosokeus estää monia uskovia näkemästä seurakunnan hengellistä, näkymätöntä olemusta ja todellisuutta. Seurakunta-sana Raamatussakin merkitsee heille aina **jotain näkyvää ja nimettyä organisaatiota**” (63).

KOTI JA LAPSI VERTAUSKUVANA

”Uskovien yhteisöt vertaavat itseään mielellään kotiin. Jos tätä vertausta halutaan käyttää raamatullisessa merkityksessä, seurakuntakoti on kaikkien Jeesuksessa Kristuksessa olevien uskovien muodostama hengellinen yhteisö. **Jos ”perheen jäsenet” lähtevät kukin taholleen ja perustavat itseään varten omia ”seurakuntakoteja”, on kysymys kodin hajoamisesta**, sillä perheen jäsenet ovat joutuneet eroon toisistaan. Se on raunioille rakentamista” (65).

”Monissa uskovien yhteisöissä käyttäydytään **kanankasvattajan tavoin**. Kanojen kasvattajat leikkaavat siipien kärjet sellaisilta kanoilta, jotka oppivat lentämään aitauksensa yli. Vaikka uudestisyntymisen myötä tullut Jumalan lasten elämänpiirin raja on seurakunnan pirstaloitumisen vuoksi paljon laajemmalla kuin ”omien seinien” sisällä, **yhteisön lapsiltakin katkotaan rakkauden siivet ja heidät ohjataan elämään suljettua elämää kodin tarjoamilla eväillä. Kasvun sijaan tapahtuu paisumista ja sokeutumista**” (66).

”Kasvu näkyy myös käytännössä siten, että mitä pitemmälle, mitä kiinteämmin ja läheisemmin opetuslapsi kasvaa Kristuksen tuntemisessa ja Häneen, **sitä lähemmäksi hän tulee kaikkia muita, jotka ovat uskossa liitetyt Jeesukseen**” (68).